

Bilaga 3 till kommunfullmäktiges protokoll 2010-02-01 § 6

Svar på interpellation (2009:44) från Jan Valeskog (S) om principerna för bordläggning av ärenden i stadens nämnder

Jan Valeskog (S) har i en interpellation ställt följande frågor till mig:

1. Anser borgarrådet att det är rimligt eller orimligt att bordläggning medges om det i fråga om sakfrågans hantering saknar betydelse om ärendet beslutas några veckor senare?
2. Delar borgarrådet oppositionens uppfattning att bordläggning skall accepteras om detta inte medför några negativa konsekvenser för ärendehanteringen i beslutsprocessen?
3. Om borgarrådet delar oppositionens kritik av dagens förhållanden samt delar uppfattningen att vi skall återgå till de principer för bordläggning som gällde före det senaste valet, är Finansborgarrådet beredd att vidtala berörda ordföranden i nämnder och bolag som missköter dagens mötesordning?

Som svar vill jag anföra följande:

Den demokratiska processen i en kommun måste få ta tid, det tror jag att vi alla är överens om. För att frågor ska kunna förankras, och för att alla ska ha möjlighet att sätta sig in i ärenden som ska beslutas kan det därför finnas anledning till att ärenden emellanåt bordläggs. Den politiska majoriteten i Stockholms Stadshus försöker i så stor utsträckning som möjligt gå oppositionen tillmötes i denna fråga. Det är dock viktigt att bordläggning av ärenden inte blir ett självändamål i sig utan faktiskt fyller ett reellt behov av förankring och fördjupning. Den kommunala processen framstår redan i dag som trög och långsam, det är därför viktigt att frågor inte dras i långbänk i onödan.

När det gäller fråga om bordläggning i kommunal nämnd stadgar dessutom 6 kap. 29 § i Kommunallagen att det krävs enkel majoritet för att bordlägga ett ärende. Frågan om minoritetsbordläggning i kommunala nämnder har diskuterats i förarbetena till kommunallagen men regeringen fann det inte det lämpligt att införa en rätt för en minoritet att få ett ärende bordlagt (Prop. 1990/91:117 ss. 100-101). Minoritetsbordläggning och minoritetsåterremiss kan därför endast förekomma i fullmäktige och inte i nämnderna.

I kommunstyrelsen förekommer bordläggning sällan utom i frågor om val. Anledningen kan vara att minoritetens möjligheter till bordläggning tillgodoses redan under beredningen av ärendena i borgarrådsberedningen, där vi så gott som alltid tillåter bordläggning. Frågan om det är möjligt att bordlägga och avvakta med beslut i nämnderna bedöms efter förutsättningarna i varje enskilt ärende och kräver enkel majoritet vid en omröstning. Självklart kan önskan om bordläggning godkännas om det inte föreligger akut brådska i ett ärende men i till exempel stadsbyggnadsnämnden kan avslag allt som oftast motiveras med att bygglov och liknande kräver skyndsam hantering. Sen finns det alltid, under alla majoriteter, ärenden som av olika skäl inte kan eller bör bordläggas. De principer som finns för bordläggning av ärenden i nämnder stadgas emellertid av kommunallagen vilket ger ett tydligt ramverk inom vilket vi har att agera efter.

Stockholm den 18 november 2010

Sten Nordin
Finansborgarråd